

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22179/2022
28.03.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Константин Ранков адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ, ГГ и ДД сви из ..., чији је пуномоћник Војо Убовић адвокат из ..., ради ништавости уговора, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1023/22 од 12.07.2022. године, у седници већа одржаној 28.03.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1023/22 од 12.07.2022. године, у делу којим је потврђена првостепена пресуда.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1023/22 од 12.07.2022. године, у делу којим је потврђено решење првостепеног суда.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину П 49/21 од 24.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да су ништави уговори о купопродаји закључени 09.08.2012. године и оверени пред Основним судом у Зрењанину, и то: уговор Ов 3 бр. 2905/2012 и решење број 752-02-8086/2012, уговор Ов бр. 2904/2012 и решење број 952-028089/2012, уговор Ов 3 бр 2906/2012, и решење број 6085/2012, уговор Ов бр. 589/2012 од 11.03. 2013. године и решење број 952-02-1115/2013 који су сви закључени између продаваца ББ, ВВ и ГГ и купца ДД, те да се наложи РГЗ СКН Зрењанин повратна укњижба непокретности у корист ранијих власника ББ, ВВ и ГГ и брише укњижба ДД. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да на име накнаде трошкова парничног поступка исплати четвртотуженом износ од 369.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности па до исплате у року од 15 дана. Ставом трећим изреке, у односу на прво, друго и трећетужену одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Решењем П 49/21 од 02.12.2021. године првостепени суд је одбацио предлог тужиоца за одређивање привремене мере уписа забележбе спора до правноснажног окончања парнице.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1023/22 од 12.07.2022. године жалбе тужиоца су одбијене и пресуда Вишег суда у Зрењанину П 49/21 од 24.02.2022. године и решење истог суда П 49/21 од 02.12.2021. године потврђени.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду, у смислу одредбе члана 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није основана у делу којим се другостепена пресуда побија у погледу одлуке о главној ствари и да није дозвољена у делу којим се побија одлука о привременој мери.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Ревизијом се не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка из става 2. наведеног члана, због којих се ревизија може изјавити под условима из члана 407. став 1. ЗПП, нити се конкретно наводи процесна одредба коју другостепени суд није применио или је неправилно применио и тако учинио битну одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац и тужена ББ су бивши супружници који су закључили брак 1972. године, а који је разведен 09.09.2014. године. Њихова заједница живота је фактички престала 12.03.2013. године. Тужилац и тужена имају заједничког сина, овде туженог ВВ, рођеног 1972. године, чија је супруга тужена ГГ. Дана 08.08.2012. године између тужене ББ као продавца и ДД као купца закључен је уговор о купопродаји сувласничког удела од 2/4 на обрадивом земљишту, њива друге класе парцеле број .. у површини од 1ха 99ари 82м² и парцеле број .. површине 1ха 18ари 58м² уписаних у ЛН бр. .. К.О. ..., који је оверен пред Основним судом у Зрењанину Ов3 бр. 2905/2012, дана 09.08.2012. године. Купац је исплатио купопродајну цену у целости, а у посед је ступио по скидању усева. Дана 08.08.2012. године тужени ББ и ВВ су са туженим ДД закључили и уговор о купопродаји обрадивог земљишта, 1/2 сувласничког дела парцеле .., њива друге класе површине 2ха 30ари 38м², парцеле број .., њива друге класе површине 58ари 66м² и парцеле .. њива друге класе површине 85ари 64м², уписаних у ЛН .. К.О. ..., који је оверен пред Основним судом у Зрењанину Ов3 бр. 2904/2012 од 09.09.2012 године. Купац је продавцима исплатио купопродајну цену на дан овере уговора. Дана 08.08.2012. године тужена ГГ као продавац и тужени ДД као купац су закључили уговор о купопродаји парцеле број .., њива друге класе од 85ари 02м² и њива треће класе од 28ари 34м² и парцеле број .., њива друге класе површине 1ха 19ари 68м², уписане у ЛН .. К.О. ..., који је оверен пред Основним судом у Зрењанину Ов 2906/2012 од 09.08.2012. године. За купљене парцеле купац је исплатио цену у целости. Дана 11.02.2013. године закључен је уговор између тужених ББ и ВВ, као продавца и туженог ДД као купца о продаји 1/2 дела непокретности из ЛН .. К.О. ..., парцеле број .. њива друге класе површине 57ари 55м² и њива треће класе површине 57ари 55м² који је оверен пред

Основним судом у Зрењанину Ов 3 бр. 589/2013 од 12.02.2013. године. Купац је исплатио купопродајну цену у целости. Пре закључења наведених уговора тужилац је те парцеле нудио на продају по ..., па је тако и са туженим ДД преговарао о њиховој продаји, али су уговоре са купцем закључили тужени ББ, ВВ и ГГ, будући да су они били уписани у јавној евиденцији као власници тих непокретности. Купац, тужени ДД је исплатио купопродајну цену тужиоцу и туженом ВВ, одмах након овере потписа испред зграде суда. РГЗ Служба за катастар непокретности у Зрењанину је 01.03.2013. године донела решење број 952-02-8085/12 којим је дозвољен упис права власништва у корист туженог ДД на парцелама број .. и .., решење број 952-02-8089/2012 којим је дозвољен упис права власништва на парцелама .., .. и .., решењем број 952-02-8086/12 од 07.03.2013. године дозвољен је упис права власништва на парцели .., дана 07.10.2013. године донето је решење број 952-02-8086/12 којим је дозвољен упис права власништва на парцели .., а 09.03.2013. године решење број 952-02-1115/2013 којим је дозвољен упис власништва на парцели број .. . Од 12.07.2013. године до 12.01.2017. године тужилац се налазио на издржавању затворске казне у КПЗ Сремска Митровица.

Првостепени суд је одбио тужбени захтев за утврђење ништавости напред наведених купопроданих уговора и решења РГЗ, налазећи да ти уговори нису противни принудним прописима, јавном поретку или добрим обичајима, уз констатацију да тужилац није доказао да је учествовао у стицању непокретности које су предмет уговора, нити када су те непокретности стечене.

Другостепени суд је потврдио првостепену пресуду, налазећи да уговори који су предмет спора нису ништави у смислу одредбе члана 103. став 1. Закона о облигационим односима, с обзиром да тужилац није пружио доказе на околност да су оспорени уговори о продаји противни принудним прописима, јавном поретку или добрим обичајима, нити разлоге за ништавост тих уговора налази сам суд, јер тужилац није доказао да непокретности које су предмет оспорених уговора представљају заједничку имовину њега и бивше супруге, тужене ББ, нити да је та имовина евентуално стечена у широј заједници живота са сином ВВ и снајом ГГ.

По налажењу Врховног суда правилно су нижестепени судови применили материјално право.

Одредбом члана 103. став 1. Закона о облигационим односима прописано је да је уговор ништав ако је противан принудним прописима, јавном поретку или добрим обичајима, ако циљ повређеног добра не упућује на неку другу санкцију или ако закон у одређеном случају не прописује што друго.

У конкретном случају тужиоци, као земљишно књижни власници, са туженим ДД као купцем закључили су уговоре о купопродаји који су предмет спора. Купац је у целости исплатио купопродајну цену и ушао у посед непокретности. Тужилац није доказао да непокретности које су предмет оспорених уговора представљају заједничку имовину њега и бивше супруге тужене ББ, нити да је та имовина евентуално стечена у широј заједници живота са туженим сином ВВ и снајом ГГ.

Неосновани су наводи у ревизији тужиоца да су тужени ББ, ВВ и ГГ само формално потписали уговоре у суду, јер се на њих водила земља, да није од значаја чињеница да је тужилац преговарао са туженим, али да договора није дошло, што су

тужени искористили, а из целокупног доказног материјала је очигледно да је тужбени захтев основан, с обзиром да се ови наводи односе на утврђено чињенично стање које не представља разлог за изјављивање ревизије у смислу одредбе члана 407. став 3. ЗПП.

Са изнетих разлога, одлучено је као у изреци на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП.

Решење којим је одбачен предлог за одређивање привремене мере који тужилац такође побија у ревизији, а које је потврђено пресудом Апелационог суа у Новом Саду Гж 1023/22 од 12.07.2022. године, није решење којим се поступак правноснажно окончава. Због тога ревизија тужиоца против решења потврђеног од стране другостепеног суда није дозвољена применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП, јер то решење не представља решење против кога се може изјавити ревизија у смислу наведених одредаба.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**